

תנועת הצופים העבריים בלוס אנג'לס

לכבוד חברינו מארגון ILC,

ברצוני לספר לכם את חוויותי ורשמיי מהשבוע בו ביליתי עם חניכיי בתוכנית בישראל מנקודת המבט האישית שלי וזאת מכיוון שכמעט כל יום במהלך השבוע בו טיילתי איתם מצאתי את עצמי מתרגש מחדש מדברים שונים ותכנית זו הייתה משמעותית במיוחד אפילו עבורי.

התחלנו את התכנית ביום שבת בבוקר בתל אביב ומשם יצאנו ישר לדרך לכיוון צפון הארץ. כאשר בנינו את הטיול לא ידענו איך יגיבו החניכים לטיולים של ממש כי כפי שכולנו יודעים, הצופים בישראל והצופים בארה"ב שונים מאוד ואחד הדברים השונים ביותר הוא שבארה"ב פשוט לא מטיילים, אולי משום שאין את הערך של "אהבת הארץ דרך הרגליים" כמו שיש בישראל או שזה פשוט עניין של פינוק אבל בחרנו שלהתחיל בטיול של שעה קלה שכולו מוצל ובמים כך שגם יהיה נעים להם ללכת וגם יחוו את חווית הטיול בארץ כהכנה למה שצפוי ביום למחרת, איך שירדנו מהאוטובוס כולם התחילו להתלונן שחם להם, שאין פה שום דבר מלבד עצים ואדמה ולמה הבאנו אותם לפה? לאחר הסבר קצר על המקום בו אנחנו הולכים לטייל, כולם החליפו במעט חוסר רצון לבגדים וסנדלים להליכה במים. מהרגע שנכנסו למים התחיל השוני הגדול שהמשיך איתנו לאורך כל התכנית, כל החניכים נהיו מאושרים, טיילו בכיף והפסיקו להתלונן על כל דבר, שיתפו פעולה עם כל מה שהעברנו להם ועשו את כל מה שביקשנו מהם, לאחר כשעה וחצי של הליכה במים, סיימנו את המסלול, נתנו לכולם שעה לאכול ולנוח אבל ראינו שכולם התייבשו מהר וביקשו להמשיך לדבר הבא, וכך תוך עשרים דקות מסיום הטיול כבר היינו על האוטובוס בדרך לתחנה הבא: הכנרת.

הכנרת הייתה מבחינתי (כמו כל תחנה שנעבור במהלך התכנית הזו) איזה שלב שבו אני לא יודע למה לצפות ורק מקווה שנעבור את זה ללא תקלות גדולות וללא הפתעות ומבלי שהחניכים יתלוננו יותר מדי ולא יסכימו לשתף פעולה. הגענו לכנרת שם היה המחנה שלנו לאותו הלילה והיה חם במיוחד ולכן איפשרנו לחניכים להכנס למים ולנוח קצת, כולם רצו למים להתרחץ ולהתקרר, לאחר מכן חילקנו לכולם משימות להכנת ארוחת ערב, הבאנו להם ציוד בישול ובתוך שעה וחצי ארוחת הערב הייתה מוכנה, אני לא יכול להגיד שהאוכל היה טוב, אבל הם בישלו בעצמם ובשיתוף פעולה ותחושת הסיפוק שלהם הייתה גדולה, לאחר הארוחה חילקנו להם משימות נקיון, הסברנו להם שהשטח שבו הם אכלו ובישלו יהיה שטח הלינה שלהם ולכן יש משמעות גדולה לנקיון המקום, מסתבר שטיעון זה לא היה משכנע כל כך ושלא היה להם כל כך חלום לקום כבר ולכן היינו צריכים קצת לשכנע אותם יותר ולאחר כמה דקות של וויכוחים והסברים כולם קמו פרט לאחד, ניגשתי אליו ושאלתי אותו למה הוא לא מנקה עם כולם והוא ענה לי בבושה מוחלטת "איתי", מעולם לא שטפתי לא כוס ולא כפית, תמיד הייתה לי העוזרת בבית שתעשה את זה, אני לא ממש יודע איך ואני בטוח שאתם לא הייתם רוצים לאכול מסיר שאני שטפתי" הייתי קצת מופתע, הסברתי לו את התאוריה המסובכת של העניין ואמרתי לו שאם זה לא יהיה נקי אני יעזור לו ואשלים את המשימה, לאחר כחצי שעה (מדובר בסיר גדול מאוד לבישול 30 איש אבל לא כל כך גדול) חוזר החניך רטוב לחלוטין עם סיר מבריק ביד וחיוך גדול, "הנה, ניקיתי את הסיר לבד!" ראו שהוא היה מאושר מאוד מביצוע המשימה.

באותו הערב כבכל ערב בתכנית ישבנו כולם לעשות סיכום יום, אמנם לא כולם רצו לדבר ולספר על התחושות שלהם באותו היום (דבר נוסף שהשתנה לחלוטין במהלך השבוע כאשר כבר הגענו בערב האחרון למצב שכולם מדברים על התחושות שלהם) אבל אחת החניכות בחרה לספר שהוריה במקור מקיבוץ בצפון ושהיא נוסעת כמעט כל שנה לקיבוץ ובכל פעם היא רואה את הכנרת אבל מעולם לא ביקרה בה, היא ספרה שהיא ממש התרגשה להיות סוף סוף בכנרת ולהרגיש את מימיו ושזה רגע מאוד מרגש בעבורה, גם אני התרגשתי.

הודענו לחניכים שביום למחרת מכיוון שהולכים לטייל במסלול היהודיה שהוא מסלול קשה, חם וארוך עליהם להתעורר בשעה הלא הגיונית 5:30 בבוקר, כמובן שכולם התלוננו לא מעט על השעה הלא סבירה של ההשקמה והלכו לישון מאוחר. מכיוון שהיה לי ברור שאני אצטרך להיאבק איתם בבוקר כדי להעיר אותם שמתו שעות מעורר לשעה 5:20 אבל איזו הפתעה, בשעה 5:15 החניכים כבר העירו אותי והיו לבושים ומוכנים לצאת לטיול, זו הייתה הפתעה גדולה והייתי בטוח שהם ככה מכיוון שהם מתרגשים לצאת לטיול, טעיתי, הם פשוט לא הצליחו לישון כל הלילה בגלל שהם ישנו בתוך שקי שינה על הרצפה בכנרת והיו שם חרקים וכל מיני דברים שהגעילו אותם.

היום השני התחיל בחום אימים, החניכים התחילו את מסלול היהודיה שידוע בתור מסלול לא קל בכלל, עם חלקים מסויימים שהולכים במים גבוהים במיוחד ויש ללכת עם חליפות הצלה כדי לא לטבוע, לצערי אני לא יכולתי להצטרף אליהם למסלול מכיוון שאני גם הייתי נהג רכב הפינוי והייתה לנו איזו חניכה שנכנסה לה איזו אבן קטנה לרגל והייתה צריכה ללכת לבית חולים לבדוק שאין זיהום (אל דאגה הכל היה בסדר) ולכן החניכים טיילו עם זיו דוד – מרכז הנהגת

שבת חן

טלפון: 818-836-9412

פקס: 818-707-2338

ittai@shevetchen.com

תנועת הצופים העבריים בלוס אנג'לס

הצופים, שליח נוסף מניו יורק שהדריך יחד איתי את הטיוול. כשראיתי את החניכים כעשר שעות מאוחר יותר, הם היו סחוטים מעייפות, אדומים ואפילו קצת שרופים מהשמש, מזיעים ובעיקר נראים סובלים, שאלתי אותם איך היה? וכולם אמרו לי קשה מאוד! אז שאלתי שוב כדי לחדד את השאלה, "אני רואה שהיה קשה אבל איך היה?" ואז התחילה ההתלהבות, התגובות היו מדהימות "אני לא מאמינה שהצלחתי לעשות דבר כזה" "היה קשה אבל היה ממש כיף" "כולנו עזרנו אחד לשני" וכד'. שוב התרגשתי, נתנו להם צ'ופר של קרטיבים ועלינו על האוטובוס בדרך ליער לשלב המרכזי של התכנית, מחנה הקיץ יחד עם שבטים מישראל. הגענו ליער והמבטים בפרצופיהם של החניכים היה כזה שחבל שלא תועד. הם ראו דברים שהם מעולם לא ראו, אלפי חניכים בני גילם בתוך יער שנראה כמו עיר קטנה עם אלפי סנדות וציוד בניה, המון חבילות חבלים, מקררי ענק ומקפיאים במכולות, מאות פרוג'קטורים של תאורה על העצים, עשרות שירותים כימיים, ומקלחות שדה, לכל שבט ביער היה שטח משל עצמו ובו נראה משהו שהם לא הצליחו להבין מה מתרחש, האוטובוס המפואר עצר ליד שבט "צור" מכוכב יאיר, השבט שהתנדב לארח אותנו במחנה שלו, החניכים שלנו הורידו את הציוד שלהם מהאוטובוס הסכימו בקושי רב להתיישב על האדמה המלוכלכת (לאחר שיכנועים רבים בסגנון "לא תראו כיסאות במהלך שבוע ולא תוכלו להמנע מלשבת אז בואו פשוט נעשה את זה כבר עכשיו") וקיבלו תדריך ארוך ומפורט למה בדיוק קורה ביער, מה מותר לעשות מה אסור ולאן מותר ואסור ללכת, לאחר מכן הגיעו כמה מחברי השבט ומרכות השבט להגיד שלום, לתת כמה דגשים ולהזמין אותנו מיד לארוחת ערב. לאחר ארוחת הערב היה לנו ערב חברתי משותף, היה ברור שלא לזה ציפו החניכים מהשבט בכוכב יאיר, הם חשבו שהם הולכים לראות בני נוער אמריקאים ולשבור את השיניים כדי לדבר אנגלית ובמקום זה הם גילו שהם יכולים לדבר בעברית ושהצד השני יבין אותם. הערב היה ערב נחמד ומצחיק וכבר מהרגע הראשון ראינו שהיה חיבור מצוי. החניכים שלנו היו בשוק מזה שישנם שבטים עם שכבה בוגרת (רק מדריכים) של 150 חברי שכב"ג בשבט ושבט יכולים להיות 800 חניכים ויותר.

בלילה הראשון של המחנה כל אחד מהחניכים עוד ניסה למצוא לעצמו איזה מזרון קטן, חתיכת בד או לפחות את פיסת האדמה המושלמת, לפני שהלכנו לישון עשינו סיכום יום נוסף, כולם היו מאושרים מהטיוול וחוששים לקראת השלב ביער בו הם לא מבינים מה הם אמורים לעשות שם ואיך הם ישתלבו עם חבריהם החדשים. בבוקר למחרת ההשכמה הייתה בשש, בעוד שחברי שבט צור קמו מיד (לפחות רובם) והתחילו את יום העבודה שלהם, חברי התכנית שלנו קמו לאט, התלבשו יפה וחלק מהבנות אפילו התאפרו, דבר שהיה מוזר במיוחד לבנות של שבט צור שלא הבינו למה הבנות שלנו מתייפפות כל כך ואולי אפילו הרגישו קצת מאויימות מהבנות שלנו שבאו "לגנוב" להם את הבנים שלהם.

שעה לאחר מכן בשעה שבע הם היו מוכנים ליום עבודה, רק ארבעים וחמש דקות איחור. הם התחלקו לצוותים שלא היה להם ברור במיוחד מה עושים בכל אחד מהצוותים והלכו להצטרף לצוותים של שבט צור, חלק מהצוותים לקחו חלק בבניה, חלק במטבח וחלק בפני שטח (קישוט השטח וההכנה שלו למחייה ביער). אם הייתה לי הפתעה גדולה בתכנית הזו זו הייתה ההפתעה, מהר מאוד כל אחד מצא את מקומו, הכיר חברים חדשים, למד לכפות (הקשירות של הצופים) ועבד באותה האינטסטיביות של המקומיים, ללא הפסקות גדולות עם רצון עז לסיים את המבנה שלו ולעשות אותו הכי גדול והכי יפה, כולם הבינו בדיוק מה הם צריכים לעשות ונראה שהם התאימו מאוד למקום והרגישו שזהו מקומם הטבעי, אלו שהיו במטבח התחברו מעבר לחניכים בני גילם משבט צור גם להורים המבשלים שהתנדבו להצטרף למחנה ולבשל לכמויות של מאות אנשים. באמת שכולם עשו המוטל עליהם בצורה המיטבית ופשוט ראו הנאה גדולה על פני כולם. התגובות של שבט צור ושל ראש השבט שלהם שהיה במחנה (זה שמקביל לאלי פיטלוביץ מכוכב יאיר) היו מדהימות, ראשית הם היו בשוק מצורת העבודה של כולם, גם של הבנים וגם של הבנות, הם אמרו שנוצרו חברויות יפות ואמרו שאנחנו מכניסים איזו אווירה מיוחדת לאווירת המחנה.

לא יכולתי שלא לחכות לסיכום יום בכדי לשמוע מה יש להם לספר ולשמוע מה הם חוו אבל הם פשוט לא הגיעו ולקח לנו כשעה לקבץ 30 אנשים לסיכום יום כי הם העדיפו לשבת עם חבריהם החדשים מאשר לספר לנו על החוויה שהם עברו. התגובות היו כמו שציפיתי לשמוע אחרי יום כזה, הם כולם אמרו שזה מה שאנחנו צריכים לעשות בארה"ב ושאנחנו צריכים לשכוח מהמחנות שאנחנו הולכים אליהם ומהפינוק שאנחנו רגילים אליו ולהתחיל להיות צופים "כמו בישראל", הם אמרו שהם מעולם לא נהנו כל כך ושהם רוצים להמשיך לכל המחנה ולא לעשות רק שלושה ימי מחנה, הם אמרו שהם נעלבים שקוראים להם "האמריקאים" כי הם לא מרגישים כאלו ושהם מרגישים הרבה יותר ישראלים. דבר נוסף ששמתי לב אליו בסוף היום הזה הוא שהם כבר ממש לא מדברים באנגלית, אפילו לא בין עצמם, השפה הרשמית מרגע זה היא עברית! המשך המחנה המשיך להדהים אותי ואותם בכל רגע, כשהם הפכו להיות חלק נכבד מהמחנה ומהבניה, כשהם הלכו לישון על האדמה בלי להתלונן, כשהם הלכו לעשות את צרכיהם בשירותים הכימיים בלי להתלונן, כשהלכו לזרוק זבל או לשטוף כלים, כשקמו בבוקר בשש בבוקר לבד והיו מוכנים לעבודה מיד מבלי לחכות שמישהו יגיש להם ארוחת בוקר לפני

שבט חן

טלפון: 818-836-9412

פקס: 818-707-2338

ittai@shevetchen.com

תנועת הצופים העבריים בלוס אנג'לס

העבודה (ארוחת הבוקר הוגשה כשעתיים לאחר תחילת העבודה אחרי שהם הכינו אותה) וככל שמחנה קיבל יותר צורה של מחנה (כפי שניתן לראות בתמונות) כך הם נהיו שונים יותר, צופיפניקים יותר ושמחים הרבה יותר! אחרי שלושה וחצי ימים של מחנה הגיע יום חמישי ונאלצנו לעזוב ולהמשיך הלאה ליעד הבא, אחרי שעות של חיבוקים, נישוקים, צילומים, החלפת מספרי טלפון ופייסבוקים עלינו על האוטובוס ונסענו לבלות את הלילה באכסניה בלטרון שם עברנו סיור באתר ההנצחה של חיל השריון (בו שירתתי כך שלביקור הזה היה ערך גדול מבחנתי) והלכנו לישון בחדרים ממוזגים עם מזרנים ואוכל אמיתי.

בבוקר למחרת לבשנו כולנו את מדי החאקי ויצאנו לירושלים לאתר "יד ושם" בו עברנו סיור מרגש במיוחד שהמשיך אח"כ לסיור בהר הרצל, התפנית באופי הטיול מטיל שטח מלוכלך וכיפי לסיור לימודי שדורש כוחות נפשיים גדולים יותר היה ברור ובא לידי ביטוי בשאלות הרבות ששאלו החניכים, בדמעות הרבות שנשפכו ביד ושם ובשיח השונה הבוגר יותר שהתגלה. מהר הרצל המשכנו לכותל ולסיור בעיר העתיקה ואת השבת קיבלנו בסעודת שבת בטיילת ארמון הנציב אל מול הנוף של ירושלים.

משם נסענו למצדה לבלות את הלילה באוהל בדואי לקראת היציאה המוקדמת לטיפוס ההר על מנת להספיק את הזריחה ולסיים את הטיול בנוף המרהיב של מדבר יהודה.

לאחר הזריחה ומאות התמונות שצולמו שם ישבנו בבית כנסת עתיק במקום בו יהודים קיפחו את חייהם בשביל שלא לאבד את זהותם היהודית וסיכמנו את 24 השעות האחרונות ואת הטיול כולו. כולם דיברו, כל אחד סיפר עם מה הוא הגיע לטיול, למה הוא ציפה, מה הוא קיבל ומה הוא הולך לקחת איתו חזרה לחייו בארה"ב. הדברים שנאמרו היו מרגשים מאוד וחזקים מאוד ודיברו על דברים שלא חשבתי שבכלל היו יכולים לקרות מתכנית כל כך קצרה, למכתב זה מצורפים דברים שהחניכים כתבו בסוף המסע.

ברצוני להודות לארגון על שאיפשר לנו להוציא את התכנית וליישם אותה ואני יודע שתכנית זו תשנה המון, הן בחייהם של המשתתפים בתכנית והן בחיי השבט ומקצועיותו, הכלים שניתנו להם במחנה על ידי חיבור לחברים ישראלים חדשים, לימוד צופיות "כמו בישראל" והחיבור לארץ שרק גדל עכשיו הם אלו שיקפיצו את שבט חן גבוהה יותר ויעניקו לו זהות ישראלית ברורה וגדולה מזו שהייתה לו עד היום.

תודה רבה,
איתי

שבט חן

טלפון: 818-836-9412

פקס: 818-707-2338

ittai@shevetchen.com

תנועת הצופים העבריים בלוס אנג'לס

-לארגון ה.U.C

ברצוני להודות לכם על תמיכתכם הכספית שהעניקה לי ולחברי הנהגת צבר את ההזדמנות לבקר ולטייל בארץ ישראל. בנוסף, תודה על זה שאפשרתם לנו לחוות מחנה קיץ של הצופים, שהעניק לנו כלים רבים שאיתם נחזור הביתה ונסה להטמיעם בתוך השבט. באופן אישי אני חייב לציין שטיול זה מסכם שנות פעילותי בצופים, ולא הייתה דרך טובה אחרת לסיים את תפקידי בשבט. תודה מקרב לב,

אופיר לחן

Dear U.C, first of all thank you so much for helping us all get to Israel this summer because without your help we probably wouldn't have made it this year. I had so much fun on the trip. Every little thing you guys put into it was an amazing experience that none of us will forget. It was exciting and emotional and throughout the entire time I was laughing and having the time of my life! Thank you again.

Noy Bahar from chevet chen :)

Dear U.C,

The trip to Israel this year was amazing! To tell you the truth I was kind of skeptical on going on this trip but after I went on it was an experience I will never forget! During the trip I learned so much about our country, met the most amazing people, and learned a lot of this about Tzofim, which I will definitely bring back to Shevet Chen! I wanted to thank you guys so much for helping us get to Israel this year. Without you guys none of this would happen! I hope we can do this trip next year again because I know I will definitely come.

Thank you again,

Yael Mayer

Dear U.C

Thank you so much for helping me get to Israel. I really enjoyed the trip and it taught me so much more about tzofim and tzofut. When I return to visit my shevet I will bring back all the wonderful memories I have from Israel and share them with everybody I know. Thank you for the wonderful opportunity.

Amit Josef

Dear U.C,

In the past few weeks I have learned many new things about Tzofim. I enjoyed watching many small things grow to tall buildings and how much work was put into them. I met many new people and made friends that I will remember forever. This is an experience I will never forget!

Thank You So Much!

Netta Ergas

Dear U.C,

This trip with the Tzofim of Shevet Chen and Hanagat Tzabar has been absolutely amazing. I have never been on a trip with such a great group of people to such beautiful places. Being able to be with my friends from different areas and go to a place that is special to all of us and to our culture has been a privilege. It has let me learn about my religion, culture, and country, in addition to

שבט חן

טלפון: 818-836-9412

פקס: 818-707-2338

ittai@shevetchen.com

תנועת הצופים העבריים בלוס אנג'לס

experiencing what it is like to be with a larger group of people who do what we do but take it to the next level. This trip has let me travel to new places and taught me many things all within the enclosure of my friends. It has combined fun, learning, travel, friendship, and teamwork all into one great event. Thank you for giving me and my friends such a wonderful opportunity.

Sincerely,

Roni Gat

Shevet Chen

לחברי ה-CC

תודה רבה על ההזדמנות לטייל בארץ ישראל.

הטיול שעשינו היה פשוט חוויה של החיים! אף פעם לא עשיתי טיול כזה. גם אני, כאחד שגר בישראל ועבר ללוס אנג'לס, לא הייתי בחלק מהמקומות שהינו בהם.

הטיול גרם לי להיתקרב לילדים שהיו איתי וגם למדריכים.

הדברים שלמדתי יעזרו לי להיות מדריך טוב יותר בשבט חן ואני ממש רוצה להודות לכם על עזרתכם אני ממש מקווה ששנה הבאה תהיה האפשרות לטייל בארץ עוד פעם.

שוב תודה רבה.

-יוני בנר, שבט חן-לוס אנג'לס

לארגון ה-CC

ברצוני להודות לכם על חוויה מדהימה שהענקתם לי, ובלעדיכם אני חושב שהייתי זוכה לראות וללמוד ולקבל דברים שהענקתם לי בתקופה הקצרה של המחנה

אני מקווה ששנה הבאה יתאפשר לחברי שלא הצטרפו השנה לצאת לתכנית כזו כי היא בהחלט תשנה את חייהם.

בכל מקרה המון תודה

מקרב לב, תומר ייני

Dear U.C.,

Thank you so much for doing what u did to get me to israel, and do all the special things i did there. I had lot's and lot's of fun on this trip this trip has taught me a lot that i was very happy to know, and receive. When i go back home, to my friends, family, shevet, or anything or anyone i will share all the fun, sad, and exciting memories i had from israel. Toda raba,

Oraan Shlomo

שבט חן

טלפון: 818-836-9412

פקס: 818-707-2338

ittai@shevetchen.com

תנועת הצופים העבריים בלוס אנג'לס

Dear U.C,

i would personally like to show my appreciation for your support in the financing of our trip to israel by writing this letter. i hope that we will not be the first to fall upon this good fortune because this trip was one on the most amazing experiencs that i have ever encountered. once again, thank you

Sincerely,

Danielle Akry

Dear U.C,

Thank you for this amazing trip! It showed me places in Israel I have never been too, taught me soo much information i didn't know, and memories ill never forget! I made soo many new friends that without this trip i would have never met! I had the best time on this trip! Thanks!

Sincerely,

Adi Meyer

Thank you U.C for such an amazing trip to Israel. During the trip I learned so much new stuff about Israels history. The one thing I really liked in the trip is during the machane with the other shevet, they taught me allot of new kinds of knots and tsofiqut which I know I will bring back to my shevet.

thanks again

Eli bachar

לכבוד חברינו ב-U.C

נתחיל בלהגיד תודה רבה על הזדמנות שלא כולם מקבלים לחוות

נשלחנו לטיול שלפחות אני יודעת שלעולם לא אשכח

מטבריה עד מצדה חווינו חוויה מהממת ופגשנו אנשים מדהימים שעימם תמיד נהיה חברים

בנחל יהודיה עזרנו זה לזו ברגעים קשים וטיפסנו על ההר במשך הרבה זמן אבל ההרגשה שמגיעים לפיסגה אין כמוה

להבין שעשינו זאת ביחד זה רגע שאי אפשר לשכוח

במחנה עבדנו וכפתנו ולמדנו צופיות ודברים שמעולם לא למדנו

שבט חן

טלפון: 818-836-9412

פקס: 818-707-2338

ittai@shevetchen.com

תנועת הצופים העבריים בלוס אנג'לס

התחברנו עם אנשים מהממים שפשוט מתים על הצופים ואוהבים לישון תשעה ימים רחוק מהבית על הרצפה אנשים אלו קיבלו אותנו בידים פתוחות ובקושי נתנו לנו להמשיך בדרכנו הלאה. הפרידה היתה קשה, אבל נדאג לשמור על קשר! המחנה היה החוויה של חיי המשלחת פשוט נהפכה להיות משפחה אחת גדולה. אם הייתי יכולה לצאת לטיול כזה שוב לא היית מהססת

אז תודה רבה לכם, ה"אנשים מאחורי הקלעים" על הזדמנות כמו זו!!
מיטל בנר

לחברי ה-ILC

תודה רבה על ההזדמנות לטייל בארץ ישראל.
הטיול שעשינו היה פשוט החוויה של החיים! אף פעם לא עשיתי טיול כזה. גם אני, כאחד שגר בישראל ועבר ללוס אנג'לס, לא הייתי בחלק מהמקומות שהינו בהם.
הטיול גרם לי להתקרר לילדים שהיו איתי וגם למדריכים.
אני ממש רוצה להודות לכם על עזרתכם
שוב תודה רבה.
יוני בנר, שבט חן-לוס אנג'לס

Dear ILC,

To tell you the truth with out the donation that you made to shevet chen , I personally would not have been able to go to Israel this summer for the machaneh. To me it was such an amazing gift and you really did make the summer for all who went on that trip. During that week in Israel all our eyes were opened to a whole new world of kfittot, senadot, and tzofim. Me being the old merakez tzair I saw how effective and meaningful it was for every person there. Everybody could not stop talking about how much it meant to them and how every wanted to bring everything that they have learned back to their shevets. This machaneh defiantly raised the bar to what we from hanaga tzabar thought were possible to do. I again just want to thank you for allowing us to have the experience in Israel I personally felt that it by far one of the best experiences and trips I ever decided to do.

Kfir Magen

שבט חן

טלפון: 818-836-9412

פקס: 818-707-2338

ittai@shevetchen.com